

FRIT

DANMARK

Nr. 2

Maj 1942

DEN TYSKE UDPLYNDRING AF DANMARK

Tyskerne har nu snart plyndret Danmark for Værdier til over 2 Milliarder Kroner. Den 23. April naaede vort Clearing-Tilgodehavende hos Tyskerne op paa 948 Millioner Kr. og Tyskerne skylder os endvidere 914 Millioner Kr., som vi har smidt ud til Besættelses-hæren, eller ialt 1862 Millioner Kr., som der ingen Dækning findes for, men som svømmer rundt i Form af "ledige Penge", der er den nye tekniske Betegnelse for et gammelt Begreb: falske Cheks.

Baade vort Varetilgodehavende og vore Udgifter til Besættelsen stiger rask fra Maaned til Maaned. Der er en kendelig Stigning i Tempoet, og særlig førend de større tyske Offensiver, har man kunnet spore en betydelig Stigning i Antallet af værdiløse Cheks, som Tyskerne skaffer sig danske Betalingskroner med. Feittoget i Norge forløb ikke uden at Danmark blev plyndret for 800 Millioner ialt, og Angrebet paa Sovjet-Rusland var fulgt af et nyt vældigt Udtræk fra Danmark, som gik op til 500 Millioner Kr. Ellers er de to Konti tilsammen steget gennemsnitligt med 70 Millioner Kr. om Maaneden.

Man kan nu sige, at vi faar Varer i Tyskland i Stedet for dem, vi sender demmed. Det gør vi ogsaa, selv om vi langt fra faar, hvad vi skulde have efter Tyskernes egne Løfter. Men der er det mærkelige ved den dansk-tyske Vareudveksling, at selvom den tilsyneladende balancerer, saa bliver vi ved med at forøge vort Tilgodehavende, det vil sige, Tyskerne bliver ved med at trække Værdier ud af Landet, som vi ikke har Skygge af Mulighed for nogensinde at faa erstattet. Det hænger saaledes sammen, at Clearing-Kontoen, som skulde angaa Vareudvekslingen, i Virkeligheden omfatter meget mere. For det første føres alle de Madvarer de tyske Besættelsesstyrker køber i Danmark, paa Clearing-Konto, og Tyskerne spiser altsaa paa en saare langstrakt Kredit her i Landet. Fragt, som Tyskerne skulde betale for Skibe de tvinger i tysk Fragtsejlad, "sættes ogsaa paa Bogen", og det samme er Tilfældet med de Beløb, som Tyskerne skulde betale for deres stærke Benyttelse af Statsbanerne. Agentprovision og forskellige Lønudgifter "sættes paa Bogen" som Clearingtilgodehavende, og alle Arbejdere, der udfører Reparationsarbejder for Tyskerne - og det er meget omfattende det Arbejde - for det omfatter fra Skibe og Automobileer til næsten alt andet, som lader sig reparere - disse Arbejdere lønnes af Tyskerne - paa Kredit hos Danskerne! Penge de danske Arbejdere sender hjem, naar de arbejder i Tyskland, udbetaler vi til Familierne, og Tyskerne skriver dem paa Clearing-Kontoen over Gælden til Danskerne! Endelig betaler vi naturligvis ogsaa den store civile Administration i Danmark, ligesom vi jo betaler Besættelsestropperne. Under Administrationsudgifterne hører ogsaa Støtten til det Undermineringsarbejde, det Angiveri og hele den Lakajtjeneste, som Tyskerne faar gjort af de saakaldte danske - Nazister. Paradoksalt nok tages Pengen til de danske Nazister af en saakaldt "Kulturfond" der skal være paa 25-30 Millioner Kr. og som Nationalbanken i København maa financiere!

Den Post, der hedder Forskellige Debitorer, viser i det store og hele, hvad Besættelses koster Danmark. Det er Værnemagtsarbejderne herhjemme. Flyvepladser og Befæstningsanlæg langs Vestkysten; Veje og Barakker osv. som betales af denne Sum, der direkte røves fra Danmark.

Men det er ikke blot de Udgifter, som Nationalbankens Regnskab giver os nogen Bæsked om, der gør Danmark fattigere under tysk Besættelse og Røveri. Udplyndringen er sat endnu mere i System. Udover de Levnedsmidler som Besættelsestropperne køber her i Landet, eller som sendes direkte til Tyskland for at gaa videre til Hærene paa Østfronten, køber Tyskerne individuelt op i enorm Maalestok her i Landet. Og desværre er der Forretninger, som profiterer stærkt af denne Form for Udplyndring af Danmark. I Rønne var det efter Besættelsen blevet Skik, at Tyskerne hver Lørdag sendte en halv Snes Skibes Besætninger paa Landlov for at plyndre Bagerbutikerne og Manufakturforretningerne, Og Marinerne gjorde sandelig ikke deres Overordnedes Hensigter til Skamme, de raserede Butikerne systematisk. Det varede længe før man fik indskrænket denne Trafik noget.

Det er jo kendt nok, hvordan Soldaterne i København og Provinsen køber op og sender hjem. Officerer har prøvet at sikre sig og deres Kone Damestoffer for en Menneskealder, og Børnetøj er blevet opkøbt af enkeltpersoner i saadan Omfang, at de vilde være i Stand til at nedsætte sig som Grossister i Børnetøj! Ufatteligt at danske Forretningsfolk har villet sælge det til dem!

Fra Berlin kommer Flyvemaskiner, som er sendt af de højeste Nazi-Partifolk, til København for at hente særlige Lækkerier til de Fester, som Tysklands Nazipampere holder for Øjnene af det halv- og helsultende tyske Folk.

Tyskerne har tiltvunget sig en Kredit, som er ubegrænset, og som allerede er tæt ved de 2 Milliarder, udover det plyndrer de Butikerne for Varer, og Pengene de betaler med er danske Sedler hentet i Nationalbanken, hvor Tyskerne lægger fuldstændig værdiløse Cheks i Stedet. Den danske Befolknings Levestandard sænkes brutalt, for at Tyskerne kan fortsætte Udplyndringstaktiken, og en tysk Officer, som var forbavset over, at der endnu var nogen han kunde hamstre i de danske Butiker, erklærede: "Endnu har de jo Varer nok her i Landet, men jeg kan forsikre Dem, de skal komme til at spise Rotter, før vi forlader Landet!"

**KØB KUN HOS
SÆLG KUN TIL DANSKE**

Det er nu nødvendigt, at det danske Folk hjælper aktivt med til at forhindre, at den tyske Udplyndring naar det Maal, en tysk Officer kynisk har sat for denne Fremfærd i Danmark: at

Danskerne skal spise Rotter, før Tyskerne vil forlade Landet! Og i Polen saavel som paa Balkan er Truslen blevet virkeliggjort.

Det er nødvendigt, at vi holder op med at sælge andet til Tyskerne, end de Varepartier, som ifølge Handelsaftalerne skal gaa Syd paa.

Forretningsfolk i Danmark maa nægte at sælge Varer til Tyskerne, og vi Danske maa belære vore Forretningsmænd om, at nu maa de vælge mellem os og Tyskerne! Vi boykotter fra i Dag alle de Forretninger, som gerne ser Tyskerne som Kunder. Vi kommer ikke hos de Tandlæge, som udfører Tandarbejde paa Tyskerne, og da slet ikke til en Tandlæge, som spilder vore sparsomme Guldbeholdninger paa at fylde Guld i en tysk Mund. Vi kører naturligvis ikke mere med en Vognmand, som helst kører for Tyskerne, men vi køber hos Danske og sælger udelukkende til Danske, saa gavner vi vort Fædreland bedst.

Landboerne kan i Fremtiden vise deres Samfundssind ved at sørge for, at deres Venner og Familie i Byerne forbeholdes saa meget Flask og saa meget af andre Levnedsmidler, at de kan opholde Livet derved. Først naar hver har sørget for sine nærmeste, kan Landmændene sende Varer til det tyske Marked. Ogsaa dette vil være dansk Gerning til Gavn for Fædrelandet.

=====

GIV DETTE BLAD VIDERE TIL DERES VENNER OG BEKENDTE

=====

dette er stemningen i det danske folk —

Det gærer i det danske Folk. Harmen og Foruroligelsen over den Udplyndring og Undertrykkelse vort Land - alle tyske Løfter til Trods - er Genstand for, antager Dag for Dag mere bevidste, organisatoriske Former. Trods Arbejds- og Socialminister Kjørbels ihærdige Anstrengelser for at skjule det, er det ikke nogen Hemmelighed for Flertallet af det danske Folk, hvorledes mange tusind Fagforeninger og andre Arbejderorganisationer gennem de seneste Maanedes har protesteret mod Regeringens Eftergivelsespolitik og den deraf følgende forestaaende Forringelse af den sociale Lovgivning.

Men ogsaa indenfor andre danske Befolkningslag kommer Utilfredsheden stadigt skarper til Orde.

Saaledes har fornylig en Deputation af københavnske Hospitalslæger overrakt Indenrigsministeren nedenstaaende Adresse, der var underskrevet af ca 425 - eller næsten 90% - af samtlige Hospitalslæger:

DET MAA VÆRE SLUT MED EFTERGIVENHEDEN

"Til Indenrigsministeren.

Grundlaget for den Loyalitet, hvormed den danske Befolkning har efterkommet Kongens Opraab af 9' April 1940, og dermed ogsaa Grundlaget for den Tillid, som Befolkningen hidtil har vist den siddende Samlingsregering, var først og fremmest den Paus i den tyske Rigsregerings Opraab af 9' April, i hvilken den højtideligt erklærede at ville afholde sig fra ethvert Indgreb i indenrigspolitiske danske Forhold.

Der er gentagne Gange indtruffet Begivenheder, som har gjort, at Befolkningen med stigende Ængstelse og Usikkerhed har maattet konstatere, at dette Løfte fra tysk Side er blevet brudt. Regeringen har maattet gøre en Række Indrømmelser, som kun kan opfattes som Udtryk for en Pression og Indblanding i danske Forhold.

I fuld Forstaaelse af de Vanskeligheder, hvorunder den siddende Regering udøver sin Virksomhed under de nuværende Forhold og uden paa nogen Maade at ville kritisere de Handlinger, som har fundet Sted, ønsker vi undertegnede Læger ved Storkøbenhavns Hospitaler nu at bringe Ministeren Kundskab om vort Syn paa denne Udvikling.

Vi er naaet til den Opfattelse, at en yderligere Eftergiven for tyske Krav, det være sig i Form af Vedtagelse af danske Jødelove, ligegyldigt i hvilken Skikkelse (hvilket kunde medføre Indgreb i danske Lægers Ret til frit at udøve deres Erhverv), ved In-

korporering af danske Soldater, herunder Militærlager i den tyske Hær, eller i det hele taget enhver yderligere Indrømmelse af lignende Art, vilde være ensbetydende med en Opgivelse af vor nationale Selvstændighed.

Vi udtaler vor Tillid til, at Ministeren fortsat vil værne om vor nationale Selvstændighed og modvirke Gennemførelsen af Foranstaltninger af ovennævnte Art, og vi tilsiger hermed Ministeren den Støtte, vi formaar at yde, til den mest absolutte Modstand overfor saadanne Krav."

Ogsaa fra Provinsen foreligger der Eksempel paa, hvorledes Harmen har fundet organisatorisk Udtryk. En Gruppe Borgere i Odense - repræsenterende et absolut Tværsnit af Befolkningen - samledes til Møde for at drøfte Situationen og valgte derefter en Deputation som fik i Opdrag at rejse til København og forebringe de odenseanske Rigsdagsmænd nedenstaaende:

HENSYNET TIL DANSK LIVSSYN, FRIHED OG ÆRE MAA IKKE TILSIDESÆTTES

"Danmarks Tiltrædelse af Antikominternpagten har i Befolkningen vakt den allerstørste Bevægelse. De Vilkaar, vi nu er underkastet, gør det umuligt for Folket at give Regering og Rigsdag noget Udtryk for denne Bevægelses Retning og Omfang. Mange har følt det som en utaalelig Tilstand, at Regering og Rigsdag i et saa vigtigt Spørgsmaal ikke kan staa i tilstrækkelig nøje Forbindelse med Folket, fordi der derved er skabt Mulighed for Misforstaaelser, der kan være af skæbnesvanger Betydning. Til Drøftelse heraf har der i Odense været afholdt et Møde, saa vidt muligt sammensat af Repræsentanter fra alle Klassen og Erhverv i vort Folk. Repræsentanterne var følgende:

2 Lager	1 Boghandler	1 Købmand	1 komm. Bestillingsmand
1 Biskop	1 Portier	1 Malersvend	4 Landsretssagførere
1 Bankdirektør	1 Overlærer	1 Fabrikarbejder	1 Prokurist
1 Arbejdsmand	1 Skotøjshandler	1 Dommer	1 Overpostpakmester
2 Ekspedienter	1 Keddelpasser	1 Præst	2 Adjunker
1 Oberst	1 Vand- og Gasmester	1 Blikkenslager	2 Direktører for industrielle Foretagender
3 Civilingeniører	1 Museumsinspektør	1 Revisor	

Mødet repræsenterede saaledes et Tværsnit af Befolkningen i Odense. Under Mødet fremkom saa godt som samtlige de mødte med Udtalelser, og alle erklærede sig enig i, at det var deres højeste Ønske, at give Regering og Rigsdag følgende Meddelelse:

"I Anledning af den seneste Tids Hændelser, ønsker vi at udtale, at den danske Regering efter vor faste Overbevisning kan være forvisset om, at den danske Befolkning vil staa bag Regeringen, selv i det Tilfælde, at der fra dennes Side skulde blive truffet Afgørelser af en saadan Art, at der som Følge heraf vil kunne forventes en afgørende Ændring i de Vilkaar, hvorunder Folket har levet siden den 9. April, og at man heller vil bære de Byrder, der maatte følge heraf, ens at Hensynet til dansk Livssyn, Frihed og Ære tilsidesættes."

Endvidere udtalte de, at det var deres faste Overbevisning, at i deres Stand og Kreds var den Opfattelse, der er udtrykt i Meddelelsen, den absolut fremherskende.

Vi, der er til Stede her i Dag, blev opfordret til at rejse ind og give de odenseanske Rigsdagsmænd Meddelelse om Mødets Forløb og anmode dem om at lade Meddelelsen gaa videre til Regeringen. Vi kan endvidere oplyse, at det er os bekendt, at der andre Steder paa Fyn er den samme Trang til at give lignende Udtryk som det, der i Dag er fremkommet."

HITLERS LØFTER -- OG HVORDAN DE BLEV HOLDT

3/5-33: Hitler modtager den polske Gesandt og erklærer, at Tyskland vil overholde de bestaaende Traktater.

17/5-33: Tyskland er rede til at give Afkald paa alle Angrebsvaaben, hvis andre Stater indenfor et vist Tidsrum vil tilintetgøre deres. Dette betyder ikke Oprustning for Tyskland, men Nedrustning for de andre Stater. Tyskland respekterer andre Nationers Krav til Livet og afviser tidligere Tidens Germaniseringsbestrebelsler.

26/9-33: Hess udtaler officielt, at de usandfærdige Paastande om, at det nazistiske Tyskland med Tider agter at indlemme Dele af Schweiz, Holland, Belgien og Danmark er meningsløse. Intet alvorligt Menneske i Tyskland tænker paa at antaste andre Staters Uafhængighed.

17/10-33: Goebbels: Naar Tyskland har faaet Saar-Omraadet tilbage, vil det ikke have Grund til Klage mod Frankrig paa Grund af territoriale Krav i Europa.

26/1-34: 10-aarig uopsigelig polsk-tysk Overenskomst. Mulige Stridsspørgsmaal skal ordnes ved direkte Forhandling.

6/8-34: Hitler til Daily Mail: Tyskland vil aldrig mere gaa i Krig, undtagen for at forsvare sig. Tyskland vil ikke angribe Østrig, men kan ikke forhindre, at Østrigerne søger at genoprette deres gamle Forbindelse med Tyskland.

- 12/9-34: Hitler til det diplomatiske Korps: Det er mit Maal at gøre Tyskland til en Fredens Klippe. Ikke Magt og Vold, men Ligeret skal være bestemmende for Forholdet mellem Folkene.
- 13/1-35: Hitler vil (efter Saar) ikke mere stille territoriale Krav til Frankrig.
- 12/3-35: Det meddeles officielt, at Tyskland vil organisere en Luftflaade.
- 16/3-35: Tyskland indfører almindelig Værnepligt.
- 10/5-35: Hitler: Der eksisterer ikke noget territorielt Spørgsmaal, Tyskland vil gaa i Krig for. Tyskland er parat til at indgaa Ikke-Angrebspagt med hele Verden.
- 21/5-35: Hitler erklærer at Tyskland vil holde alle Traktater, det frivilligt er gaaet ind paa, herunder Locarno. Tyskland vil respektere Versailles-Fredens territoriale Bestemmelser. Rede til at afslutte Ikke-Angrebspagter med Nabostaterne, bortset fra Litauen.
- 24/6-35: Engelsk-tysk Flaadeaftale. Tyskland opruster til Søs.
- 13/9-35: Goebbels: Hele Civilisationen trues, hvis der ikke ufortøvet gøres Ende paa Bolsjevismen i Rusland ved en fælles Aktion af alle Magter.
- Hitler: Tyskland er fredskærligt og blander sig ikke i andre Folks indre Anliggender.
- 25/1-36: Hitler til "Paris Soir": Ethvert Folk har Ret til at leve.
- 4/2-36: "Frankfurter Zeitung": Revision af Versailles, af Bestemmelserne om Danzig, Memel og Demilitarisering!
- 7/3-36: Hitler erklærer Locarno-Pagten for ophævet. Tyske Tropper rykker ind i Rhinlandet. Foreslaar Ikke-Angrebspagt paa 25 Aar med Frankrig og Belgien.
- 11/7-36: Hitler og Schusnigg undertegner tysk-østrigsk Overenskomst, hvorefter Tyskland giver Tilsagn om at respektere Østrigs Uafhængighed og ikke blande sig i Landets indre Forhold.
- 24/8-36: Tyskland tiltræder Ikke-Indblandings-Aftalen vedrørende Spanien og vedrørende Eksport af Vaaben til Spanien.
- 10/9-36: Hitler, Rosenberg og Goebbels holder voldsomme Taler mod Rusland.
- 14/9-36: Hitler: Nazismen tilsigter ikke at missionere i Udlandet, men vil heller ikke finde sig i Indblanding i tyske Forhold fra Demokratiets eller Bolsjevismens Side.
- 14/11-36: Tyskland erklærer sig ikke bundet af Versailles angaaende Floderne.
- 7/1-37: Den tyske og italienske Regering erklærer sig rede til at deltage i Forbud mod Afsendelse af Frivillige til Spanien mod Indførelse af effektiv Kontrol med Overholdelsen.
- 30/1-37: Hitler tilbagekalder Tysklands Underskrift paa Versailles-Traktaten og erklærer, at de politiske Overraskelsers Tid dermed er forbi. Tyskland er villig til at garantere Hollands og Belgiens Neutralitet.
- 24/6-37: Tyskland tilbagekalder sin Tilslutning til Kontrolbestemmelser angaaende Spanien.
- 13/9-37: Hitler: Tyskland vil ikke paatvinge andre sine Tanker og Idealer og haaber, at heller ingen anden vil søge at paatvinge Tyskland politiske Meninger.
- 1/3-38: Göring minder om Førerens Ord om, at Tyskland ikke mere vil finde sig i, at 10 Millioner tyske Folkefæller bliver voldført hinsides Tysklands Grænser. Det tyske Luftvaaben vil i givet Tilfælde blive en Rædsel for Fjenden.
- 11/3-38: Overfaldet paa Østrig.
- Maj 1938: Spænding mellem Tyskland og Tjekoslovakiet.
- 12/6-38: Hess: Hitler er for meget optaget af at fremme Kulturen og Kunsten og kender en Krigs Rædsel for godt til at kunne tragte efter Krigen og dens Ødelæggelser.
- 12/9-38: Hitler: Tilstandene i Tjekoslovakiet er utaalelige. - En Række Trusler!
- 26/9-38: Hitler i Sportpalast: at han nu staar overfor det sidste Problem, det sudetertyske. Naar Sudetertyskerne er indlemmet i Riget, har Tyskland ikke flere territoriale Krav i Europa.
- 29/9-38: München!
- 30/1-39: Hitler: Tyskland kræver sine Kolonier tilbage. - Forholdet til Staterne i Vest og Nord er godt, ligeledes til de baltiske Stater.
- 14/3-39: Tjekoslovakiet overfaldes, opløses og indlemmes.
- 16/3-39: Rygterne om, at Tyskland vil besætte Memel-Området dementeres.
- 22/3-39: Nazi-Flertallet i Memels Landdag vedtager at overdrage Memelområdet til Tyskland, som straks besætter det.

- 23/3-39: Hitler i Memel: Det tyske Riges Genrejsning er i det væsentlige afsluttet. (Denne Passus var udeladt i den tyske Presses Referater).
- 25/3-39: Tyske Blade angriber Polakkerne for tysk-fjendtlige Handlinger.
- 1/4-39: Hitler: England har intet at gøre i Mellemeuropa, der hører til Tysklands Leverum. - Den kommende Partidag vil faa Navnet: Fredens Partidag!
- 7/4-39: Ribbentrop: Tyskland kræver Danzig, en Forbindelsesvej over Korridoren og en Ordning for det tyske Mindretal i Polen.
- 28/4-39: Hitler svarer Roosevelt: Tysklands Fredsvilje dokumenteres med Henvi- sning til Ikke-Angrebspagterne. - Paastaar, at den polsk-tyske Ikkeangreb- spagt er krænk- et af - Polen.
- 30/5-39: "Die Wehrmacht" offentliggør en Redegørelse for den tyske militære Hjælp til Franco
- 31/5-39: Ikkeangreb- spagt med Danmark - uopsigelig i 10 Aar.
- 6/6-39: Hitler holder Parade over de tyske Deltagere i Krigen i Spanien. Han udtaler, at han allerede i Juli 1936 havde besluttet at hjælpe General Franco, og beklager, at det var nødvendigt at holde det hemmeligt.
- 1/7-39: Berlin giver Udtryk for Misstemning over, at der fra fransk og engelsk Side udspred- es Rygter om et nær forestaaende Kup i Danzig.
- 3/7-39: Meddelelse om særlige Foranstaltninger i Danzig dementeres. Byen vil ikke blive hjemført med Vaabenmagt, men vende tilbage til Riget ad fredelig Vej.
- 23/8-39: Tysk-russisk Ikkeangreb- spagt - uopsigelig i 10 Aar.
- 26/8-39: De tyske Gesandter i Belgien, Holland og Schweiz har givet disse Lande Tilsagn om, at Tyskland vil respektere deres Neutralitet.
- 1/9-39: Tyskland overfalder Polen.
- 9/4-40: Tyskland overfalder Danmark og Norge.
- 10/5-40: Tyskland overfalder Holland, Belgien og Luxemburg.
- 22/6-41: Tyskland overfalder Sovjetunionen.

Arbejdereksperten til Tyskland

Nøjagtigt kender vi ikke Antallet af danske Arbejdere i Tyskland og Norge. Det sidste Sted er der vel højst et par Tusinde, men i Tyskland mellem 30 og 50 Tusinde. Der arbejdes stadigvæk energisk fra Myndighedernes - mærkeligt ogsaa fra De samvirkende Fagforbunds Side paa at faa flere af Sted. Denne Eksport har alvorlige Skyggesider.

Hver dansk Arbejder i Tyskland frigør en tysk Arbejder, som saa kan sendes til Fronten. Hitler faar flere Soldater til den Krig, der ogsaa gaar ud over Danmark, og danske Arbejdere fremstiller Krigsmateriale til ham. Hver dansk Arbejder til Norge falder direkte det kampende norske Folk i Ryggen og hjælper Hitler at bygge Befæstninger til Norges (og ogsaa Danmarks) Undertrykkelse.

Tysklandsarbejdernes Hjemsendelse af Penge gaar over Clearing-Kontoen. Den andrager alene ca 4 Millioner om Maanedene. Hertil kommer andre Udgifter, som ogsaa afholdes af Danmark samt ekstra Levnedsmiddel-eksport (Gavepakkerne), som simpelthen er nødvendig for at de paagældende Danske kan opretholde Livet.

Endelig kan vi aldrig vide, hvormaar Tyskland finder paa at betragte og behandle disse Arbejdere som Gidsler for at Danmark opfylder selv de urimeligste Krav eller at man tvangsindrullere dem i Hitlers Hær og sender dem til Fronten.

Hvorfor rejser disse Arbejdere? Ja, den allerstørste Part rejser, fordi de er arbejdsløse og ikke har eller havde Udsigt til at faa Arbejde herhjemme og fordi de ikke kunde leve, forsørge Familien og klare deres økonomiske Forpligtelser for Arbejdsløsheds- eller Socialunderstøttelsen. De lokkes til at rejse gennem store og lovende Annoncer i Dagspressen og gennem ligesaa lovende Kontrakter. De presses til at rejse, dels i Almindelighed af deres Pattigdom, dels derved at danske Myndigheder (mange Socialkontorer er meget slemme!) under Trusel om Standsning af enhver Understøttelse driver dem til de tyske Hvervekontorer.

Hvad kan der gøres for at faa standset denne farlige og landsskadelige Arbejderekspert. For det første bør Arbejderne ikke rejse. Enhver Arbejder, der bliver fristet, presset eller truet til at tage Arbejde i Tyskland eller Norge maa betænke, at selv det største Offer ikke er for stort, naar det gælder Danmarks nationale Sag, og at det netop er den Enkelte, der skal yde en Indsats. Den, der tager Arbejde i Tyskland eller Norge hjælper Hitler og Nazismen og han falder sit Fædreland i Ryggen.

Men Statens og de kommunale Myndigheder bør holde op med enhver Form for Pres paa de Arbejdsløse for at faa dem til at rejse. Den Funktionær eller Tjenestemand, der for-

dansk Ret - men stillede deres Betingelser! Han skulde have en haard Straf, og der skulde skaffes effektiv Sikkerhed for, at la Cours Virksomhed hørte op. En dansk Kommissionsdomstol gik i Gang med Sagen, det vil sige, den lod Landet trawle for at finde Bevismateriale. Der var ikke noget! Retten havde intet fældende Materiale, og der kunde efter den gældende "særlige Straffelov", som er indført her i Landet paa Foranledning af Besættelsesmagten, der fandt dansk Straffelov alt for human og lemfældigt, ikke idømmes la Cour haardere Straf end ca en Maanedes Hæfte eller Fængsel, alt efter hvorledes Retten turde fortolke den grundlovsstridige Ekstrastraffelov!

Men saa fandt man paa noget "genialt", man indhentede Erklæringer om Omfanget af den Landskadelighed, Hr. la Cours Virksomhed som Taler og Skribent havde. Og et villigt Justitsministerium erklærede naturligvis, at det havde været en uhyre landskadelig Virksomhed. For at kunne ramme Tyskernes Ønske rigtigt undersøgte man ogsaa, hvad Tyskerne ventede, la Cour skulde have i Straf. To Aar var det tyske Minimum, og Sikkerhed for at la Cour ikke fortsatte Virksomheden efter de to Aar.

Internering er grundlovsstridigt i Danmark, naar det ikke gælder Sindsyge eller patologiske Forbrydere. Koncentrationslejre er et for nordiske Retsbegreber helt ukendt Straffemiddel, saavel præventivt som paa anden Maade. Kun Kommunisten har man hidtil paa tysk Begæring indesparret i Strid med Grundloven. Nu maatte man forberede sig paa at udvide Koncentrationslejrene til ogsaa at omfatte andre af Tyskerne forhadte Personer. Thune Jacobsen vilde grumme nødtigt foreslaa en Lov om det, og han gik til la Cour og forhandlede med ham; Kan De, Hr. la Cour ikke tænke Dem at lade Dem indesparre frivilligt? Staten vil købe eller leje en Ø, hvor De kan bo med Deres Kone og Deres Børn og en Vagtmester. Hr. la Cour sagde Nej. Men presset haardt af Justitsministeren svarede han, at han vilde redde sine Landsmænd fra Koncentrationslejrene - Kommunisterne havde man indesparret, saa dem kunde han dog ikke redde - ved at lade sig frivilligt internere, men ikke paa nogen Ø og ikke under komfortable Forhold, som Tyskerne senere kunde fortryde, at de gaaet med til. Skulde han indesparres, skulde det være i Vestre Fængsel blot vilde han bevare Frihed til at drive videnskabelige Studier. Thune Jacobsen slog til, og Sagen skulde saaledes være i Orden.

Men man gjorde Regning uden Vært - uden Tyskerne, der forkastede den Aftale. To Aar som Minimum i Straf, og efter Afsoningen Internering, men ikke i Danmark, Dr. la Cour skulde føres til Tyskland og interneres der. Man lovede i det tyske Gesandtskab, at han nok skulde faa en pæn Villa at bo i, og at han skulde blive behandlet godt!! Justitsministeren var ikke glad ved dette, men det blev dog alligevel ført igennem, at dette forelagdes til Afgørelse i Udenrigsministeriet i Berlin. Og før man har hørt fra Berlin, ved Retten ikke, hvad den skal idømme. Det bestemmer, som man kan forstaa af det foran referede, ikke danske Love, ikke danske Domstole, end ikke den danske Regering og Rigsdag, men alene Tyskerne! Derfor sendes saa mange Mennesker i Maaneder og Aar ind til Afsoning af langvarige Fængselsstraffe for ubetydelige Forseelser - der blot har den Karakter, at de vidner om, at der er Rygrad, Sandhedskærlighed og Frihedsglæde tilbage i Danmarks Ungdom.

Støt dem disse Ofre for den tyske Justits i Danmark, Hjælp dem, der undrages deres Forsørgere, slut Jer sammen om at værne Ofrene for tysk Barbari og dansk Justitsadministrations Degeneration.

Jus.

Scavenius tvang Buhl i Gruset for Tyskerne.

=====

Kampen mellem Buhl og Scavenius er i første Omgang endt med en Sejr for Scavenius, Regeringen har udsendt en ny Underkastelseserklæring. Den blev til efter syv Timers dramatiske Forhandlinger paa Christiansborg Tirsdagen den 4. Maj.

Scavenius havde fra Store Bededag til Tirsdag været lammefrom og indvilliget næsten uden Vrøvl i, at Buhl blev Statsminister. Fra tysk Side forelaa ingen Ønsker, sagde han men Tyskerne fulgte med Interesse, hvad der skete i Regeringen! Privat har den tyske Gesandt dog sagt, at han var forbavset over, at man valgte en tysk fjendtlig Mand som Buhl til Statsminister.

Kl. 16 Tirsdag Eftermiddag kastede Scavenius imidlertid Masken og smed et Udkast til en Erklæring paa Bordet i Ministermødet og forlangte den vedtaget med det samme - ellers gik han! Man lod ham desværre ikke gaa, men forhandlede med ham i Timevis. Det var en Kamp mellem Buhl og Scavenius, og paa den første Side stod otte Ministre, midt imellem Thune Jacobsen, og paa Scavenius' Side helt og holden Gunnar Larsen. De to sidste vandt. En afbleget Tekst, men i Mæning og Indhold samme næsegrus Underkastelse for Tyskerne, som Scavenius havde udtrykt mere kategorisk, blev Resultatet, og Rigsdagens Samarbejdsudvalg formaade ikke at ændre noget heri. Den nye Statsminister vilde ikke have Konflikt med sin efter Stauning arvede Udenrigsminister samme Dag han tiltraadte Embedet.

ENGLANDS NYE HEMMELIGE VAABEN. Englands nyeste og farligste Vaaben, til hvilket Tyskland ikke har Magen, er en meget tung Luftbombe. Den udkastes fra Flyvemaskine i mange tusinde Meters Højde og falder til den er naaet nøjagtigt 200 Meter fra Jorden. Her standser den et Øjeblik og udsøger sig det nærmeste Børnehjem eller Sygehus!

